

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

לפני כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין

תובע ירון אליה

נגד

נתבע רפי יהלום

ב"כ התובע – עו"ד עמית זילברג
ב"כ הנתבע – עו"ד אליאור וקנין

פסק דין

א. מבוא וטענות הצדדים

1. תביעה לפיצוי בשל הפרת הוראות סעיף 30א. לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 ("החוק").
2. לטענת התובע, הנתבע שלח אל תיבת הדואר האלקטרוני שלו דברי פרסומת, ללא שהתובע נתן הסכמתו לכך. לטענתו, בתאריך 22.11.2017 שלח הודעת סירוב לכתובת הדואר האלקטרוני המופיעה בחלקו התחתון של דבר הפרסומת, ולמרות זאת הנתבע המשיך לשלוח לתובע דברי פרסומת. לטענת התובע, פנה לבא כוחו, ששלח ביום 25.1.2018 מכתב התראה בו הנתבע התבקש להפסיק לשלוח את דברי הפרסומת לתובע ולשלם לתובע פיצוי על דברי הפרסומת שנשלחו ללא הסכמה. לטענת התובע, הנתבע לא הפסיק לשלוח את דברי הפרסומת אף לאחר משלוח מכתב ההתראה. לטענתו, ביום 29.11.2018 שלח לכתובת הדואר האלקטרוני של הנתבע הודעה נוספת (שלישית), ורק אז התקבלה מהנתבע תגובה בה הפנה את התובע ללחוץ על קישור בדברי הפרסומת שדרכו יסיר עצמו מרשימת התפוצה. נוסף לכך, לטענת התובע, בדברי הפרסומת שנשלחו אליו לא נכתבה המילה "פרסומת". התביעה מתייחסת ל-81 דברי פרסומת (בכתב התביעה נכתב 84, אך בכתב התשובה נכתב 81), שנשלחו מהנתבע לתובע לאחר משלוח מכתב ההתראה לנתבע. התובע העמיד את תביעתו על סך 50,000 ש"ח.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

3. לטענת הנתבע, התובע נתן הסכמתו לקבלת דברי הפרסומת, שכללו קישור להסרה פשוטה מרשימת התפוצה, אך התובע בחר לא להסיר עצמו מרשימת התפוצה. לטענתו, לאחר שקיבל את המכתב מבא כוחו של התובע בתחילת חודש ינואר 2017, שלח ביום 7.1.2017 את תגובתו לדואר האלקטרוני של בא כוחו של התובע, ובו הסביר שלא היה בכוונתו להרע לתובע, שלא קיבל מעולם פניה מהתובע להסירו מרשימת התפוצה וכי התובע יכול ללחוץ על קישור ההסרה מרשימת התפוצה. לטענתו, יום למחרת התקשר למשרדו של בא כוח התובע ווידא שהודעת הדואר האלקטרוני ששלח התקבלה. עוד טען הנתבע, שהתובע התעלם מאפשרות ההסרה, המופיעה בכל דבר פרסומת שנשלח אליו ואף הובהרה בהודעת הנתבע לבא כוחו, ובכך התנהגותו חסרת תום לב וכל רצונו להתעשר על חשבון הנתבע. לטענתו, לא קיבל פניה מהתובע טרם המכתב מבא כוחו. לטענתו, התובע יכל לפנות אליו בכל עת, שכן פרטיו ליצירת קשר (כתובת דואר אלקטרוני, טלפון נייד וכתובת ביתו), כתובים בכל דבר פרסומת שנשלח לתובע. לטענתו, ענה באופן מיידי למכתב בא כוחו של התובע, ואף להודעת התובע שנשלחה לדואר האלקטרוני של הנתבע כ- 10 חודשים לאחר שנשלח מכתב בא כוחו, ואף שלא קישר בין פנייתו למכתב בא כוחו.

ב. מסגרת משפטית

4. חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008, הידוע בשם "חוק הספאם", נכנס לתוקפו ביום 1.12.2008. חקיקתו נועדה למגר את התופעה הידועה כ"דואר זבל" ("SPAM"), שהתרחבה עם ההתפתחות הטכנולוגית של אמצעי תקשורת אלקטרונית.

5. בדברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33), התשס"ה-2005, ה"ח הממשלה 886, ניתן הסבר למודלים הקיימים בעולם להתמודד עם תופעת ה"ספאם":

"בעולם קיימים כיום שני מודלים עיקריים להתמודדות עם תופעת ה-

: spam

מודל Opt-in, הקיים באיחוד האירופי, ולפיו חל איסור על משלוח הודעות פרסומת בשיווק ישיר, אלא אם כן התקבלה מראש הסכמת הנמען. לכלל זה נקבע חריג ולפיו במקרה של התקשרות קודמת בין ספק לצרכן, רשאי הספק לעשות שימוש בפרטי ההתקשרות של הצרכן לשם משלוח הצעה לענין מוצר או שירות דומה. בכל מקרה, ניתנת לנמען האפשרות להודיע לשולח, בכל שלב, כי הוא מסרב לקבל הודעות כאמור.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

מודל Opt-out, הקיים בארה"ב, ולפיו ניתן לשלוח הודעות פרסומת בשיווק ישיר, אלא אם כן הודיע הנמען כי הוא מסרב לקבל הודעות כאמור. לשם הגברת יעילותו של מודל זה, נקבע בארה"ב כי על הרשות המסדירה (FTC) להקים 'מרשם סירוב', שבו יוכל להירשם כל מי שאינו מעוניין לקבל הודעות כאמור, ובמקביל נקבע איסור על משלוח הודעות אל כל נמען שנרשם במרשם זה. (בפועל, הקמתו של מרשם סירוב לענין הודעות דואר כאמור טרם הושלמה בארה"ב).

6. המודל הרווח בעולם, ושאוּמץ גם בחוק בישראל, הוא מודל ה-opt-in. כלומר, כלל ברירת המחדל שנקבע בחוק הוא שעל "מפרסם" חל איסור לשלוח "דבר פרסומת" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק) לנמען שלא נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק. גם במצבים שבהם נתן הנמען את הסכמתו, החוק מקנה לו זכות להודיע בכל עת על ביטול ההסכמה שנתן, שאז האיסור לשלוח דברי פרסומת ישוב על כנו. (ע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים), 4.8.2014, סעיפים 3-6).

7. סעיף 30א(ב) לחוק קובע:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; ..."

8. סעיף 30א(ד)(1) לחוק קובע:

"הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען;"

9. סעיף 30א(ה) לחוק קובע:

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

"(1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:

(א) היותו דבר פרסומת; המילים "פרסומת", "בקשת תרומה" או "תעמולה", לפי העניין, יופיעו בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה;

(ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;

(ג) (1) זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית למשלוח הודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות העניין, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב;

(2) בלי לגרוע מהוראות פסקת משנה (1), שוגר דבר פרסומת באמצעות מערכת חיוג אוטומטי, יציין המפרסם בתחילת הודעת המסר הקולי כי הנמען רשאי לבקש להסיר את שמו מרשימת התפוצה של המפרסם ויאפשר לו, מיד לאחר מכן, להסיר את שמו כאמור גם בדרך של לחיצה על החייגן.

(2) על אף הוראות פסקה (1), מפרסם המשגר דבר פרסומת באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב."

10. סעיף 30א(י)(1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק לנמען פיצוי, ללא הוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על 1,000 ש"ח בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30א. לשם קביעת סכום הפיצוי ישקול בית המשפט בין היתר את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו ו-(3) היקף ההפרה. מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה. עם זאת נקבע, כי גם במסגרת זו יש לשקול את התנהלות הנפגע בין

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

השיקולים לקביעת גובה הפיצויים, ובכל מקרה נתון לבית המשפט שיקול הדעת לפסוק על פי נסיבותיו. (ראו פסק דין חזני סעיפים 7-10. רע"א 9162/16 יוגב עזרא נ' הזנק להצלחה בע"מ (5.1.2017) פסקה י').

ג. דיון

ג(1) דבר פרסומת

11. ההודעות ששלח הנתבע לתובע הן "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א(א)(1): "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת"; מטרת ההודעות היא לעודד את הנמען לרכוש "ערכת בריאות", הכוללת כמוסות נוגדי חמצון לסובלים מסתימת עורקים, יתר לחץ דם ועוד.
12. החוק קובע שעל המפרסם דבר פרסומת בהודעה אלקטרונית לציין בכותרת ההודעה את המילה "פרסומת". הנתבע לא ציין בהודעות את המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה. בכך הפר את הוראת סעיף 30א(ה)(1)א).

ג(2) הסכמה לקבלת דברי פרסומת

13. הנתבע מסר בעדותו שהתובע נרשם לשירותיו. במסגרת זאת צפה בסרטון של הנתבע, רשם את פרטיו באתר האינטרנט של הנתבע לרבות את כתובת הדוא"ל שלו, וחזר ואישר את פרטיו. רק לאחר ההרשמה לשירות כאמור, התובע החל לקבל הודעות מהנתבע. בעדותו אמר הנתבע: "התובע מילא את המייל שלו אצלי, הוא ראה סרטון שלי בפייסבוק, הוא לחץ על כפתור לעבור הלאה, מילא את המייל שלו, אחרי שהוא קיבל גיליון עם מידע ועם וידאו נוסף הוא אישר את הפרטים, השם, הטלפון ושוב את המייל והתחיל לקבל ממני מידע על נושא טרשת עורקים." (פרוט' עמ' 5 ש' 19-21). עוד אמר בעדותו: "התובע לא היה יכול לקבל ממני מייל אחד אם הוא לא היה ממלא את המייל שלו ואחרי זה את הפרטים שלו כולל טלפון ועוד פעם את המייל שלו ורק אחר כך הוא יכול היה לקבל ממני מיילים." (פרוט' עמ' 6 ש' 1-3).
14. עדות הנתבע נתמכה ברשומה מתוכנת רב מסר. (נספח א' לכתב ההגנה). הרשומה מעידה שביום 30.9.2016 התובע מילא באתר האינטרנט של הנתבע שאלון, בו מסר את כתובת הדוא"ל שלו ופרטים שונים. ראו למשל בצד ימין למעלה, שם מופיע תוכן שכתב התובע בשאלון ("לא, אני מסוגל לעלות גם 10...").

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

15. הנתבע הרים, אפוא, את הנטל להוכיח שהתובע נרשם ביוזמתו לשירותי הנתבע, מסר באופן וולונטרי את פרטיו ואישר לשלוח לו הודעות. אני דוחה את טענת התובע, לפיה הוא לא נתן הסכמתו לקבלת דברי פרסומת מהנתבע. טענותיו בעדותו "לא נרשמתי, לא יודע מה זה האתר הזה" (פרוטי עמ' 4 ש' 1), אינן מהימנות.

ג(3) הודעת סירוב

16. ביום 22.11.2017 התובע שלח הודעת סירוב לכתובת הדואר האלקטרוני ממנה נשלחו אליו דברי הפרסומת info@licorich-health.com (נספח 3 לכתב התביעה).

17. בהודעת דוא"ל מאותו יום, 22.11.2017, שנשלחה לתובע, נכתב שהודעת הסירוב של התובע לא נמסרה לכתובת הדוא"ל אליה נשלחה "מפני שהכתובת לא נמצאה או אינה יכולה לקבל אימייל." (נספח 3 לכתב ההגנה). הנתבע טען שלא קיבל את הודעת הסירוב של התובע משום שנשלחה לכתובת דואר אלקטרוני שממנה אין אפשרות מענה.

18. בא כוחו של התובע שלח לנתבע מכתב התראה מיום 24.12.2017. ביום 7.1.2018 הנתבע השיב לב"כ התובע והנחה אותו כיצד לבצע את ההסרה, הנתבע הפנה לאפשרות הסרה בהודעות הפרסומת (בחלק התחתון של דבר הפרסומת מופיע קישור "הסרה מהרשימה"), והסביר שייש לגלול את ההודעה למטה וללחוץ הסר. כך כתב במכתבו: "אני רפי יהלום משווק ערכת בריאות המצילה חיים לאלפי אנשים. אני בעסק הזה למעלה מ 3 שנים. פעם ראשונה שמישהו שולח לי מכתב מעו"ד. אני עובד לפי החוק בלבד. את כל פעולות השיווק עושה דרך חברת רב מסר. על כל מייל יש למטה אפשרות הסרה לפי החוק. [הלקוח] שלך נכנס לאתר שלי, מלא שאלון, קיבל מידע רב, יקר ערך ומה הוא מנסה להשיג? הוא התחבר ב 30.9 קיבל 35 מיילים עם מידע עבורו עד 22.11 בנגיעה אחת קטנה היה מסיר עצמו (לא חבל, למה לעשות רע?) עברתי על כל המיילים ולא מוצא מייל בקשה ממנו. הוא שלח את המייל ל INFO ולא למייל שלי המופיע למטה. בדף האחרון ששלחת מופיע בדיוק איך ליצור איתי קשר. אני תמיד משיב לכולם. ובמידה וביקש הייתי אומר לו לגלגל המייל עד למטה וללחוץ על הסר זה החוק. בשבילי למצוא אותו לוקח זמן וקשה לי להסיר אותו. לכן אני עובד עם חברת רב מסר, שפשוט מאוד להסיר עצמך. זה נראה לי כמו מכתב ניסיון סחיטה." (נספח ב' לכתב ההגנה). הנתבע מסר בעדותו שלאחר ששלח את מכתבו הוא גם התקשר לב"כ התובע כדי לוודא שקיבל את הודעת הדוא"ל. (פרוטי עמ' 6 ש' 5).

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

19. כשנה לאחר מכן, ביום 29.11.2018 התובע שלח בשנית הודעת סירוב לאותה כתובת דוא"ל info@licorich-health.com. (נספח 6 לכתב התביעה). בתשובה נשלחה לתובע הודעת דוא"ל בה נכתב "בתחתית כל מייל יש לך לחצן הסרה מהרשימה" (נספח 7 לכתב התביעה).
20. בהודעות כתובים באותיות קידוש לבנה שמו של הנתבע, ומספר הטלפון הנייד שלו. בצמוד כתוב באותן אותיות גדולות: "צרו איתי קשר בטלפון או בפייסבוק דוא"ל yahalomrafi@gmail.com". בכך שציין בהודעותיו את מספר הטלפון הנייד שלו, כתובתו וכתובת הדואר האלקטרוני שלו, הנתבע קיים את הוראת סעיף 30א(ה)(1)(ב).
21. לא ניתן שלא לתהות על בחירת התובע להימנע ממשלוח הודעת הסירוב לכתובת הדוא"ל המוצהרת כאמור של הנתבע, ולהעדיף לשלוח אותה דווקא לכתובת הדוא"ל האחרת, לגביה הוא יודע, לנוכח ההודעה שנשלחה לו ביום 22.11.2017, שהיא כתובת לא אפקטיבית ושדרכה הודעות הסירוב אינן מגיעות לנתבע. התנהלות זו מבססת את החשש שמדובר בחוסר תום לב של התובע. כלומר, התובע בחר בכתובת הדוא"ל הלא מתאימה דווקא כדי שהנתבע ימשיך לשלוח לו הודעות.
22. כאמור לעיל, לתובע ניתנה על ידי הנתבע אפשרות, לשלוח הודעת סירוב באמצעות הקשה על לחצן "הסר". התובע נמנע מלבצע הסרה בדרך זו.
23. בפסק הדין שניתן לאחרונה ברע"א 4704/20 יונתן בן-עמי נ' FACEBOOK IRELAND LTD ואח' (9.2.2021), כבוד השופט נ' סולברג, נדון מקרה שבו במענה להודעת סירוב ששלח התובע לנתבעות, הוא הונחה ללחוץ על לחצן הסר (unsubscribe), המופיע בהודעות. התובע סרב ללחוץ על לחצן ההסר ובחר לחזור על דרישתו באמצעות שליחת הודעת דואר אלקטרוני "חוזר" להודעות שנשלחו אליו, למרות שצוין בהן במפורש כי לא ניתן להשיב עליהן (no-reply). ביחס להתנהלותו זו של התובע נקבע בפסק הדין:

"...הגם שנתונה לנמען הזכות לבחור את אופן משלוח הודעת הסירוב, ברי כי השימוש בזכות זו – כשימוש בכל זכות משפטית – צריך להעשות בתום-לב (סעיפים 39 ו-61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973; ע"א 8553/19 אלכסנדר אורן בע"מ נ' כהן, פסקה 31 (17.11.2020); ע"א 3190/18 תומר מרקוביץ' נ' ועד בית הכנסת "נחלת יצחק", פסקה 21 (7.6.2020)). פייסבוק לא התעלמה ממכתביו של יונתן. כל שביקשה ממנו היה לעשות שימוש בלחצן ה'הסר'. אפילו אם בקשה זו נובעת משיקולי נוחות שלה – מערכתיים, טכנולוגיים או

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

אחרים – ודאי שאינה מטילה על יונתן מעמסה של ממש, אם בכלל. ניתנה בידיו אפשרות פשוטה, 'בלחיצת כפתור', לקבל את מבוקשו. בית המשפט לתביעות קטנות לא מצא את הסבריו בעניין זה כמשכנעים, בלשון המעטה, ובצדק נקבע כי עמידתו הדוקנית על זכותו שלא להשתמש בלחצן ה'הסר' איננה בתום-לב." (סעיף 23).

24. עוד נקבע בפסק הדין בן-עמי כי בנסיבות המקרה, דווקנותו של התובע שלא לשלוח הודעת סירוב באמצעות לחצן "הסר" עולה כדי חוסר תום-לב; כי בעקבות זאת, הייתה הנתבעת רשאית להתעלם מהודעותיו; וכי התובע נושא באחריות להודעות ששוגרו לאחר משלוח הודעות הסירוב מטעמו. כן נקבע כי הסירוב הבלתי לגיטימי להשתמש בלחצן ה"הסר" והיקף ההפרה הקטן עד מאוד של הנתבעות (אי ציון המילה פרסומת על ההודעות), מובילים למסקנה כי אפילו הופר החוק, בנסיבות, אין מקום לפסוק לתובע פיצוי כספי כלשהו. (סעיפים 25 ו-27).

25. במקרה דנן, כאמור לעיל, התובע נרשם לאתר הנתבע לקבלת הודעות. הנתבע היה מוכר לתובע. כלומר מדובר בנסיבות שבהן דברי הפרסומת נשלחו לתובע מגורם מוכר. נוסף לכך, הנתבע לא התעלם ממכתבו של ב"כ התובע ובתשובה לו פירט כיצד על התובע לפעול על מנת לבצע את ההסרה בדרך פשוטה, קצרה ויעילה. אמנם התובע אינו מחויב להקטנת הנזק, אך מוטלת עליו החובה לנהוג בתום לב.

26. התובע טען בעדותו שהוא לא זוכר את תשובת הנתבע למכתב בא כוחו, ושהוא לא ראה את תשובת הנתבע לדואר האלקטרוני ששלח. (פרוט' עמ' 4 ש' 17, ש' 36-34). טענותיו אלה של התובע רחוקות מלהיות משכנעות. עסקינן בתובע שמדקדק בהודעות המתקבלות בתיבת הדוא"ל שלו ואשר גמר בדעתו אף להגיש לבית משפט תביעה נגד הנתבע בגין הודעות שהתקבלו בתיבת הדוא"ל שלו. הדעת נותנת שהוא היה מודע היטב הן לתשובה המפורטת של הנתבע לבא כוחו, והן לתוכן ההודעה מיום 29.11.2018. הרושם שעלה מעדותו הוא שכדי להתחמק מחובתו לספק הסבר להתעלמותו ממענה הנתבע ולהימנעותו מלהשיב לנתבע שהוא מסרב ללחוץ על הקישור, הוא פטר את עצמו בטענות "לא ראיתי" "לא זוכר".

27. ביחס לסירובו ללחוץ על הקישור, התובע טען: **"אני לא מכיר אותו, לא יודע מי הוא, אני לא לוחץ הסר על מיילים שאני מכיר אז בטח על כאלה שאני לא מכיר, יש וירוסים, פישנינג..."** (פרוט' עמ' 5 ש' 3-2). כאמור לעיל, הטענות, לפיהן התובע אינו מכיר את הנתבע ואינו יודע מי הוא התבררו כלא נכונות. התובע נכנס לאתר הנתבע ביוזמתו ומרצונו, נרשם לשירותיו לרבות קבלת הודעות, ואף מסר את כתובת הדוא"ל שלו. בנסיבות אלה, שבהן

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 19-02-40088 אליה נ' יהלום

התובע נכנס לאתר האינטרנט של הנתבע ופעל בו, טענתו שהוא חשש מנוזקה בלחיצה על קישור ממקור שהוא של הנתבע עצמו, היא מאולצת ולא משכנעת.

ד. סוף דבר

28. בנסיבות המקרה, הימנעות התובע שלא לשלוח הודעת סירוב באמצעות לחצן "הסר" עולה כדי חוסר תום-לב. לכן, אפילו הופר החוק (לרבות ההפרה הקלה של אי ציון המילה פרסומת על ההודעות בדומה לעניין בן-עמי), בנסיבות, אין מקום לפסוק לתובע פיצוי כספי.

29. התביעה נדחית. בנסיבות כאמור, אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עדנה יוסף-קוז'ו, שופטת

